

Qui no coneix... Joan Closas

PEL SENYOR RAMON

D'entre la gran galeria manresana de personatges hi cal, per mèrits propis, un espai per a Joan Closas i Junyent. Un manresà que, gairebé des del gener de 1960, trobareu ben predisposat allà on convingui, com si no tingués feina -i això que sempre en té, i la fa bé: és mestre, amb el títol de geògraf a la butxaca des del 92. Però, tornem-hi, l'home és tot un caràcter: xerraire i rialler, gasta una cara rodona que l'acaba de fer absolutament empàtic. Vaja, que us podria vendre un cotxe de segona mà i li compraríeu tranquils. I és que en Joan Closas va néixer un any abans el seu pare fundés, amb d'altres socis, la primera botiga Señor. Sí, sí, com una mena d'assaig de producte: fet a casa, de mida industrial i per anar sempre bé. Què més es pot demanar? En Joan, que va estudiar als Hermanos abans de fer Magisteri, hi destinà un munt de tardes de dissabte i tots els estius, al Señor. Al Señor del Born, eh?! Poca broma! No va passar de saltataulells, és cert, però venia i li agradava vendre. Ara, al cap dels anys, despatxa geografia al detall, per a adolescents, a l'institut de Santpedor. Hi fa menys calés però li queda més estona i humor --és pare de família, vesteix d'esport i s'estalvia aquelles tardes de dissabte entre emprovadors i peces de pana i de popelín. Per això, doncs, el podeu trobar en el paper d'excursionista o d'esquiador, des que va ser escolta dels de la Seu. I a Xàldiga des del primer Correfoc -que és com dir abans de Xàldiga. I encara a l'Aplec de Mestres, i després al projecte Lacenet i, des de fa gairebé vint anys, al Galliner. I ara direu, però què hi fa a tots aquests llocs? Doncs de tot, canalla! Col·laborar per tal que rutllin, amb un somriure franc i dos braços que no es cansen de fer feina. Una sort per a la ciutat.

Il·lustració: Maria Picassó